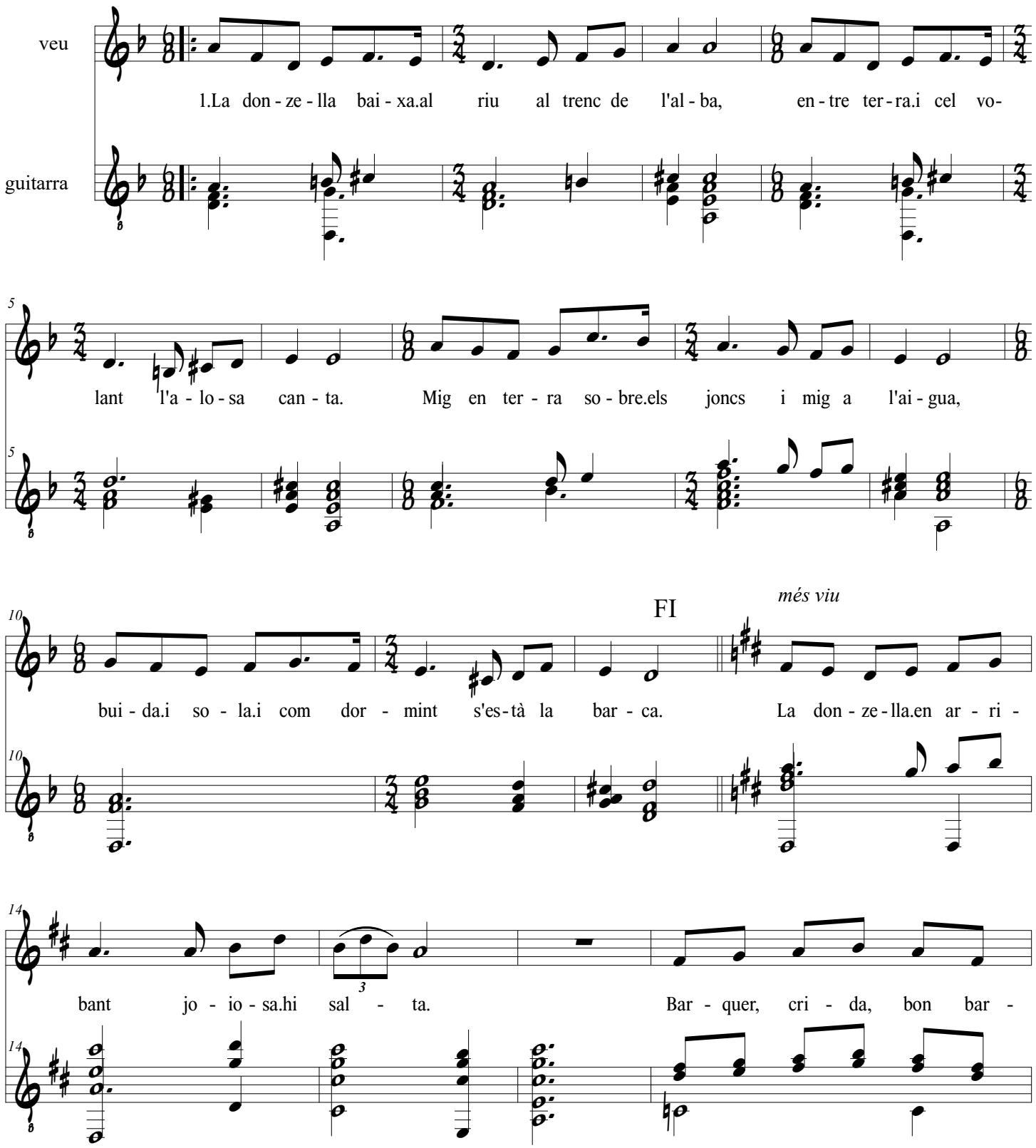
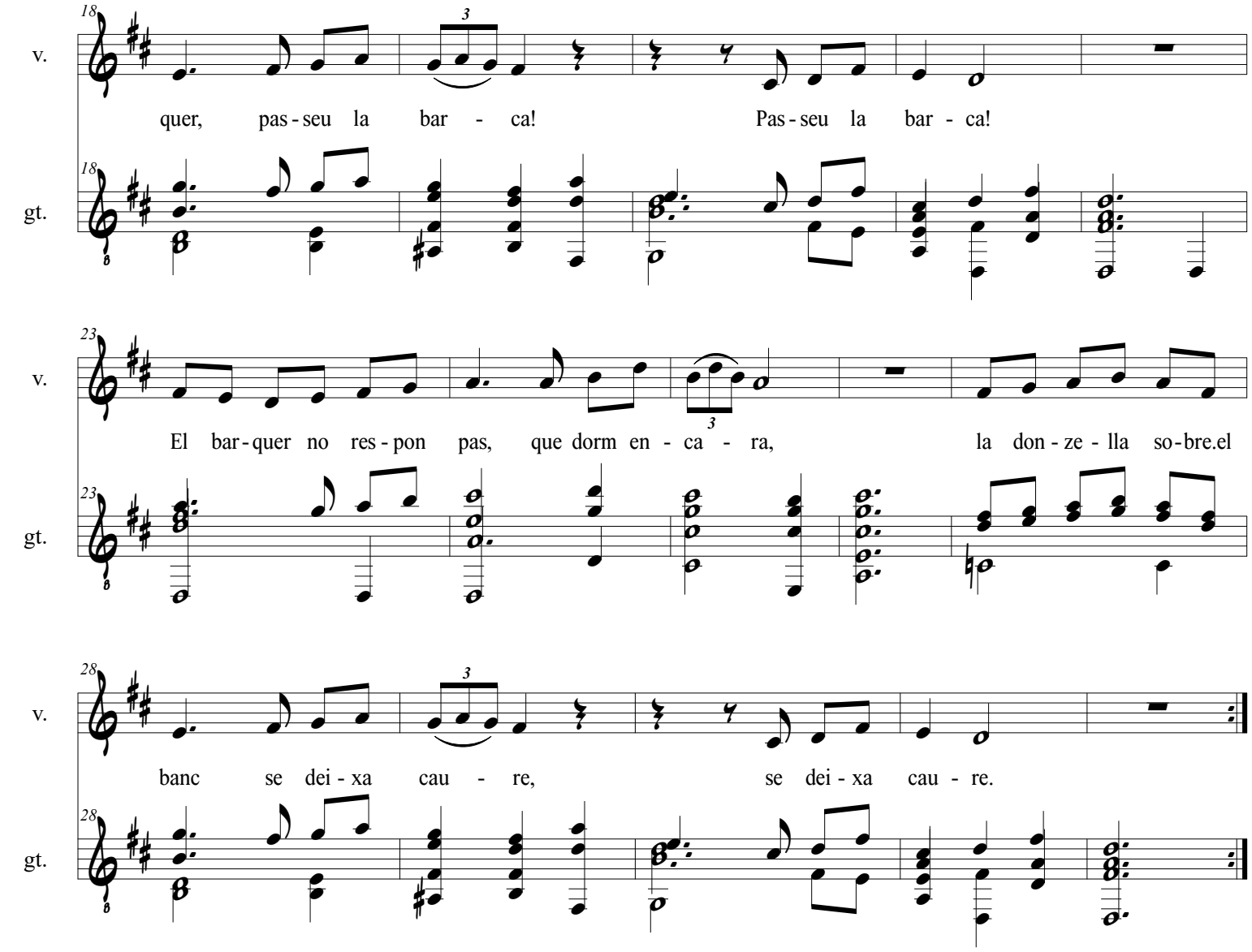
LA BARCA

Apel·les Mestres - Narcisa Freixas - Arr. Pep Coca i Adrià Bonjoch 2025

1. La donzella baixa al riu
al trenc de l'alba,
entre terra i cel volant
l'alosa canta.

Mig en terra sobre els joncs
i mig a l'aigua,
buida i sola, i com dormint
s'està la barca.

La donzella, en arribant,
joiosa hi salta.
- Barquer! -crida- Bon barquer!
Passeu la barca, passeu la barca!

El barquer no respon pas,
que dorm encara,
la donzella, sobre el banc
se deixa caure, se deixa caure.

2. Guaita el riu i guaita el cel
i les muntanyes,
terra i cel van clarejant
del foc de l'alba.

Guaita el cel i guaita el riu
i escolta l'aigua,
que en veu baixa sembla dir
coses estranyes.

La donzella té un desig
que l'embriaga:
- Volgués Déu que un cop de riu
trenqués l'amarra, trenqués l'amarra!

Volgués Déu que riu avall
partís la barca!
Riu avall, sense barquer,
ni rems, ni amarres, ni rems ni amarres!

3. Volgués Déu que lluny, molt lluny
la dugués l'aigua,
lluny, molt lluny, dret a un país
mai vist encara!

Allà on cauen els estels
quan trenca l'alba,
allà on van perfums de flors,
cants i rialles!